

and therefore a stylistic effect. The most widespread transposition of the pronoun we is in the scope of the pronoun I. The pronoun we can be used in scientific prose as a means of indicating the modesty of the author (Latin *Pluralis Modestiae*) and as a means of “including” the reader in the course of the author’s discourse. Sometimes the pronoun “you” is transposed into the sphere of the first person singular, which is especially characteristic for improperly direct speech. The most particular meaning of the they pronoun is indefinitely personal. Other personal pronouns are not usually transposed. Demonstrative pronouns are especially expressive in combination with possessive pronouns in the postposition. Relative pronouns which introduce relative clauses are often used in scientific texts. Negative pronouns indicate the non-existing things or phenomena.

Conclusions. Not forgetting that the purpose of the scientific functional style is to communicate an accurate information and consolidate the process of cognition, we draw attention to the mandatory use of expressive means and stylistic techniques that enrich the style of scientific prose. Two ways of stylistic use of pronouns are 1) without changing its linguistic meaning and 2) with a change in its linguistic content in the context or with the use of transposition. Our study supports the fact that stylistic techniques help pronouns to make scientific medical prose more expressive.

ПЕРШІ ЗГАДКИ ТА УЯВЛЕННЯ ПРО ХВОРОБУ СКАЗ У СТАРОДАВНЬОМУ СВІТІ

Корсун А.Д.

Науковий керівник: Касаткіна К. А.

Кафедра суспільних дисциплін

Запорізький державний медичний університет

Сказ – одна з найдавніших хвороб тварин і людини, згадки про яку зустрічаються в джерелах шумерсько-аккадської цивілізації близько 3 тис. років до н.е. Протягом століть різні науковці, письменники і поети описувати сказ у своїх працях. Попри багаторічну історію досліджень, ця хвороба залишається найсмертоноснішим інфекційним захворюванням.

Мета дослідження полягає у висвітленні перших згадок та уявлень про хворобу сказ у історичних джерелах Стародавнього світу. Автор спирався на наукові роботи українських та зарубіжних авторів з даної проблематики.

Собаки живуть поряд з людьми понад 14 тис. р. і людство давно знайоме з хворобами тварин, що стали поширюватися з виникненням перших міст у Месопотамії. Це засвідчують 2 клинописні таблички, які датовані 1770 р. до н.е. Вони описують спостереження шумерів щодо причинного зв’язку між укусом скаженої собаки та смертю людини. Вважалося, що у слині ураженої тварини присутня отрута, подібна до отрути змії або скорпіона. Протидіяли сказу за допомогою так званих «заклинань собак». Аккадські цілителі зверталися до бога зцілення Мардука та його батька Енкі. Заклинання вимовлялося над водою, яку потім давали випити хворому. У священній книзі персів – авесті, містяться рекомендації про первинну профілактику сказу шляхом запобігання укусів підозрілих скажених собак (V – III ст. до н.е.). В античній Греції та Римі розуміння про природу сказу було вже чіткішим. У роботах Аристотеля, Гіппократа, Плінія, Овідія та Цицерон детально описані симптоми хвороби, як у собак, так і у людей. Але спроби лікування випадків сказу спиралися лише на припущення. Так, Цельс, у своїй книзі «Медицина» (I ст. н.е.), запропонував прикладати до рани людини частину печінки собаки, яка його вкусила.

Висновки. Уявлення про механізми зараження, лікування та профілактики сказу значно змінилися з часів Стародавнього світу, і, хоча показники смертності залишаються високими, обізнаність про хворобу допомагає контролювати її поширення.

МОРАЛЬНО-ЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ КЛОНУВАННЯ

Кузьміна С.В.

Науковий керівник: д.філос.н., проф. Утюж І.Г.

Кафедра суспільних дисциплін

Запорізький державний медичний університет

Людство переступило поріг XXI століття і перед нами постає невідоме майбутнє, зумовлене якщо не загадками у науковій сфері, то щораз більшим зростом потенціалу людини. Біда у тому, що у сучасної людини еволюціонує думка всевладності у будь-якій царині. Тому резонансу у світі набирає новочасна проблема клонування.